

Коломієць О.,
кандидат філософських наук,
викладач кафедри соціально-
гуманітарних та правових
дисциплін факультету
забезпечення державної безпеки,
Київський інститут Національної
гвардії України
(м. Київ, Україна)

УКРАЇНА ТА УКРАЇНЦІ – КОРУПЦІЯ ТА МУЖНІСТЬ ... ЩО ПЕРЕМОЖЕ?

Це дуже складне питання, яке стосується не лише поточної ситуації, але й майбутнього розвитку країни. Корупція в Україні, на жаль, має глибокі історичні корені, і вона є серйозним викликом для ефективного управління та розвитку держави. Однак, в останні роки ми спостерігаємо значні зміни, і українці показали неймовірну мужність і стійкість під час війни, що вказує на нашу здатність долати величезні труднощі.

Мужність нації вже довела свою силу у боротьбі з агресором і в складних внутрішніх питаннях. Багато як окремих громадян, так і громадських організацій борються за зміни в суспільстві, за прозорість і справедливість, працюючи над подоланням корупційних схем.

З іншого боку, корупція — це системна проблема, яку важко подолати за один день, і вона може підривати довіру до державних інституцій, що сповільнює реформи. Більш детально проблема корупції розглядається у праці О. Окопника «Проблемні питання запобігання корупції в Україні» [2]

Отже, все залежить від того, чи зможе українське суспільство підтримувати і посилювати свою мужність у боротьбі з корупцією. Якщо нація зможе залишатись стійкою й не дозволить корупції повернути контроль, то вона, ймовірно, вийде переможцем. Важливо, щоб суспільство продовжувало вимагати змін і підтримувало реформаторів.

34 роки незалежності — це порівняно короткий термін для формування стабільної та зрілої держави, особливо коли йдеться про країну, яка пережила стільки трансформацій і викликів. Україна, як молода держава, постійно перебуває в стані змін і адаптації до нових реалій. Це, звичайно, породжує нестабільність, але водночас і відкриває нові можливості для розвитку.

Політичні процеси у країні дуже динамічні, і навіть зміна кількох президентів за такий короткий період демонструє, як швидко змінюються пріоритети та вектори розвитку [1]. Важливо, що в останні роки ми бачимо певну стабільність у виборі напрямку — це рух до Європи. Відчутна підтримка серед населення цього курсу, і єдність у прагненні приєднатися до європейської спільноти надає нові сили для реформ.

Європейські цінності, важливі не лише з політичного чи економічного боку, а й на рівні ідеології. Свобода, взаємоповага, толерантність — ці

принципи є основою для побудови більш справедливого та демократичного суспільства. Україна, попри всі труднощі, здатна адаптуватися до цих цінностей, і, на нашу думку, це дає шанс для країни побудувати більш успішне та стабільне майбутнє.

Звичайно, реформи не відбуваються миттєво, і корупція залишається однією з основних перепон на шляху до повноцінної європейської інтеграції. Більш детально з питанням можна ознайомитись у працях: Г. Попадинця «Корупція в Україні як результат системного неефективного державного управління» [3] чи М. Чехунов «Корупція в приватній сфері України: стан та методика дослідження» [4]. Але коли визначився спільний вектор розвитку, є шанс, що з часом національна єдність і прагнення до змін допоможуть подолати ці проблеми.

Війна та Майдан стали не лише політичними та соціальними віхами, але й каталізаторами великих змін у суспільстві, що залишають свій відбиток на національній ідентичності. З одного боку, велика частина пасіонарної енергії суспільства, яка боролася за зміни, на жаль, втратила своє життя чи була змушена покинути країну через війну. Це, без сумніву, є великим випробуванням, адже пасіонарії — це ті люди, які часто стимулюють соціальний прогрес та здатні зрушити суспільство з мертвої точки. Проте, війна не тільки забирає, але й очищує. Вона є каталізатором змін і може призвести до згуртування нації, кристалізації нових цінностей і поглядів.

Позитивні аспекти цього процесу, дійсно, полягають у тому, що нація переживає своє очищення, шукає нові сенси та формується в новому вигляді. Люди, що залишають країну, багато з яких володіють значним потенціалом, можуть приносити додатковий досвід та знання з-за кордону, що також може стати каталізатором подальших змін, коли вони повернуться або залишаться частиною глобальної української громади.

Тому, на нашу думку шанси на те що нація переможе корупцію з часом все зростатимуть. Так історично корупція в Україні має глибокі корені, але війна, набуваючи ознак «священної» її невпинно чистить і тенденція ця постійно зростає. Тож, ми б відповіли на це питання ствердно, мужність нації переможе корупцію влади. Але загроза "перетворення богатиря на дракона" залишатиметься дуже високою і єдине що можна було б запропонувати, це початковий контроль інституцій ЄС над українськими інституціями, а в подальшому впровадження в суспільство «протестантської ідеології» заснованої на праці М. Вебера «Протестантська етика і дух капіталізму» [5] і виховання нації в цьому ключі.

Ідея про початковий контроль інституцій ЄС над українськими структурами та впровадження в суспільство протестантської етики відкриває перспективу для створення більш ефективних та етичних механізмів управління, що сприятиме зменшенню корупції та покращенню соціальних норм. Контроль ЄС над деякими інституціями, на мою думку, має бути лише першим етапом, оскільки це дозволить запровадити європейські стандарти і нагляд, які допоможуть швидше здійснювати необхідні реформи. Але подальше виховання нових поколінь за принципами протестантської етики

могло б стати довгостроковим засобом для створення здорової нації, яка не лише буде прагнути до економічного розвитку, але й зберігатиме етичні принципи на кожному рівні життя.

Тож підводячи підсумок можна зазначити, що тенденція до перемоги мужності нації над корупцією з часом буде зростати. Війна насправді не лише викликає страждання, але й призводить до появи нових шансів на подолання старих проблем, якщо суспільство зможе зберегти і зміцнити свою стійкість та готовність до змін.

Список використаних джерел:

1. Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК) та Info Sapiens. Корупція в Україні 2022: розуміння, сприйняття, поширеність. URL: https://nazk.gov.ua/wp-content/uploads/2023/05/Prezent.opytuvannya-koruptsiya-2022_FINAL_ukr.pdf?utm_source=chatgpt.com (дата звернення 01.03.2025);
2. Окопник О. Проблемні питання запобігання корупції в Україні. / Наукові записки. Серія: Право. URL: <https://pravo.cusu.edu.ua/index.php/pravo/article/view/119>, (дата звернення 03.03.2025);
3. Попадинець Г. Корупція в Україні як результат системного неефективного державного управління. URL: <https://science.lpnu.ua/uk/law/vsi-vypusky/volume-9-number-436-2022/korupciya-v-ukrayini-yak-rezultat-systemnogo-neefektyvnogo>, (дата звернення 08.03.2025);
4. Чехунов М. Корупція в приватній сфері України: стан та методика дослідження. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2025/01/59-1.pdf>, (дата звернення 05.03.2025);
5. Weber M. The Protestant Ethic and the Spirit of Capitalism. URL: <https://gpde.direito.ufmg.br/wp-content/uploads/2019/03/MAX-WEBER.pdf>, (дата звернення 09.03.2025).